

ஒசை யற்ற இசை

—

பாக்தாத்தின் ஓர் கதை

ஆங்கிலத்தில்: ஜேம்ஸ் ரும்போர்ட்

தமிழில்: குமரேசன் முருகானந்தம்

SILENT MUSIC

A STORY OF BAGHDAD

JAMES RUMFORD

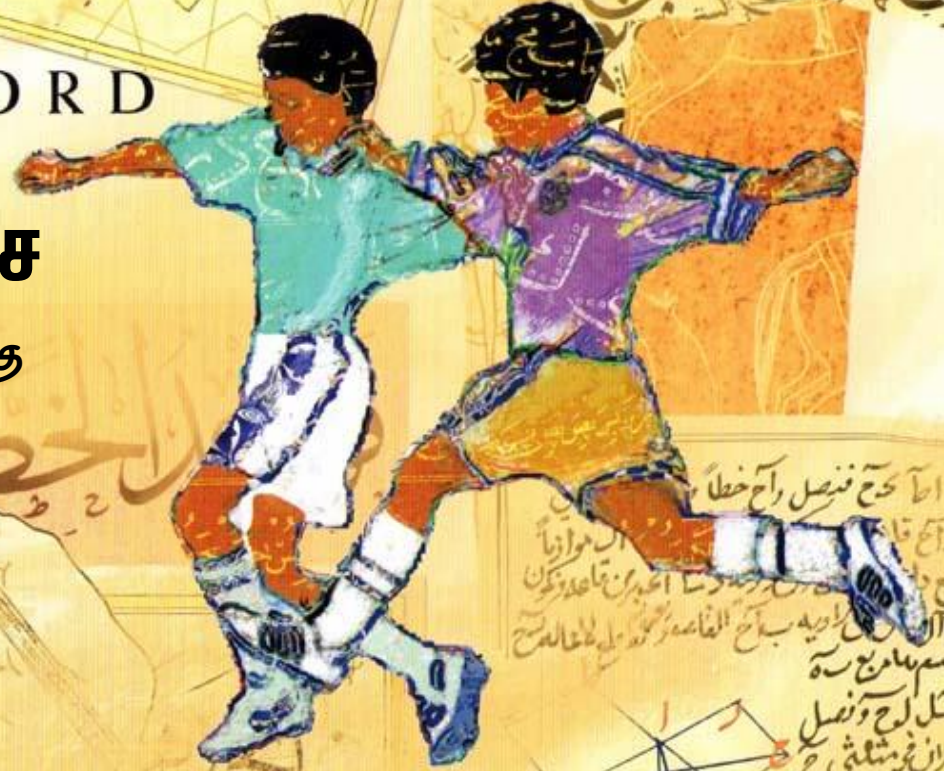
SILENT MUSIC

A STORY OF BAGHDAD

JAMES RUMFORD

ஒசை ய ற் ற இசை

பா க் தா த் தி ன் ஓ ர் க தை

قرشت

A NEAL PORTER BOOK ROARING BROOK PRESS NEW YORK

ஆங்கிலத்தில்: ஜேம்ஸ் ரம்போர்ட்

தமிழில்: குமரேசன் முருகானந்தம்

اسمي علي

Ismi Ali—My name is Ali.

اسمي علي

My name is Ali.

I live in Baghdad.

என் பெயர் அலி

நான் பாக்தாத்தில் வசிக்கிறேன்.

புழுதி அண்டிய எங்கள்
தெருவில், என்னுடைய
நண்பர்களுடன் கால்பந்து
விளையாடுவது எனக்கு
மிகவும் பிடித்தமானது.
பெற்றோர்களை
அதிரவைக்கும், உரத்து
ஒலிக்கின்ற இசையும்
மிகவும் பிடிக்கும்.
மேலும், நான்
நடனமாடுவதிலும்
மிகுந்த
நாட்டமுடையவன்.

I love playing soccer in the
dusty street with my friends.
I love loud, parent-rattling
music. And I love dancing.

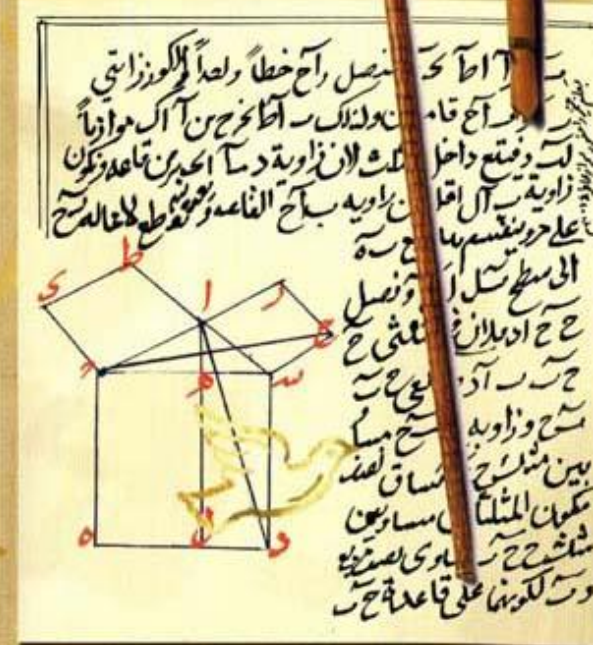
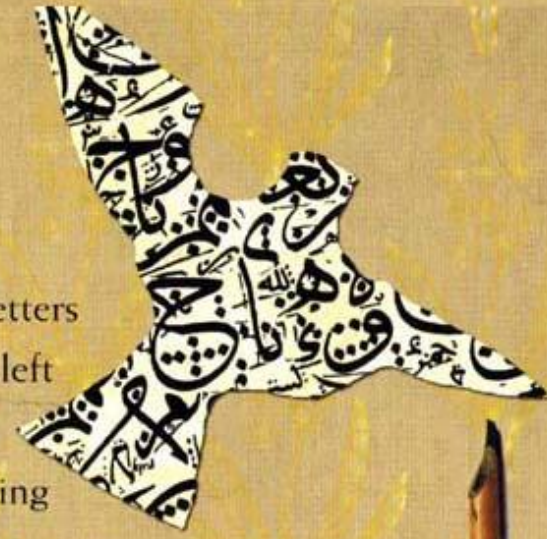

ஆனால் மற்றெல்லாவற்றைக்காட்டிலும், எனக்கு
மிக மிக பிடித்தமானது கேலிகிராப்பி –
என்னுடைய மொழியின் எழுத்துக்களை எழுதும்
விதமும், அவற்றை ஒரு பக்கத்தில் வலமிருந்து
இடமாக வடிவமைக்கும் முறைமையும்.

But most of all, I love calligraphy—writing the letters
of my language and making them go from right to left
across the page.

I love to make the ink flow—from my pen stopping
and starting, gliding and sweeping, leaping, dancing
to the silent music in my head.

ஒரு நீண்ட வாக்கியத்தை எழுதுவது, ஒரு கால்பந்து விளையாட்டு வீரனை மெதுவான இயக்கத்தில் பார்ப்பது போன்றது.

ஏனெனில் அவன் மைதானத்தின் குறுக்கே உதைத்த பந்தின் சுவடுகளைப் போல், நானும் புள்ளிகளையும், வளையங்களையும் என் பின்னே சுவடுகளாக விட்டு செல்கிறேன்.

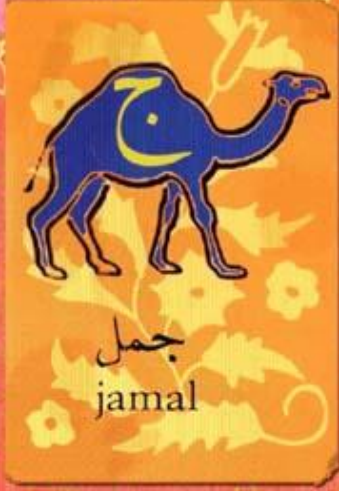
سبحر قرشت

Writing a long sentence is like watching a soccer player in slow motion as he kicks the ball across the field, as I leave a trail of dots and loops behind me.

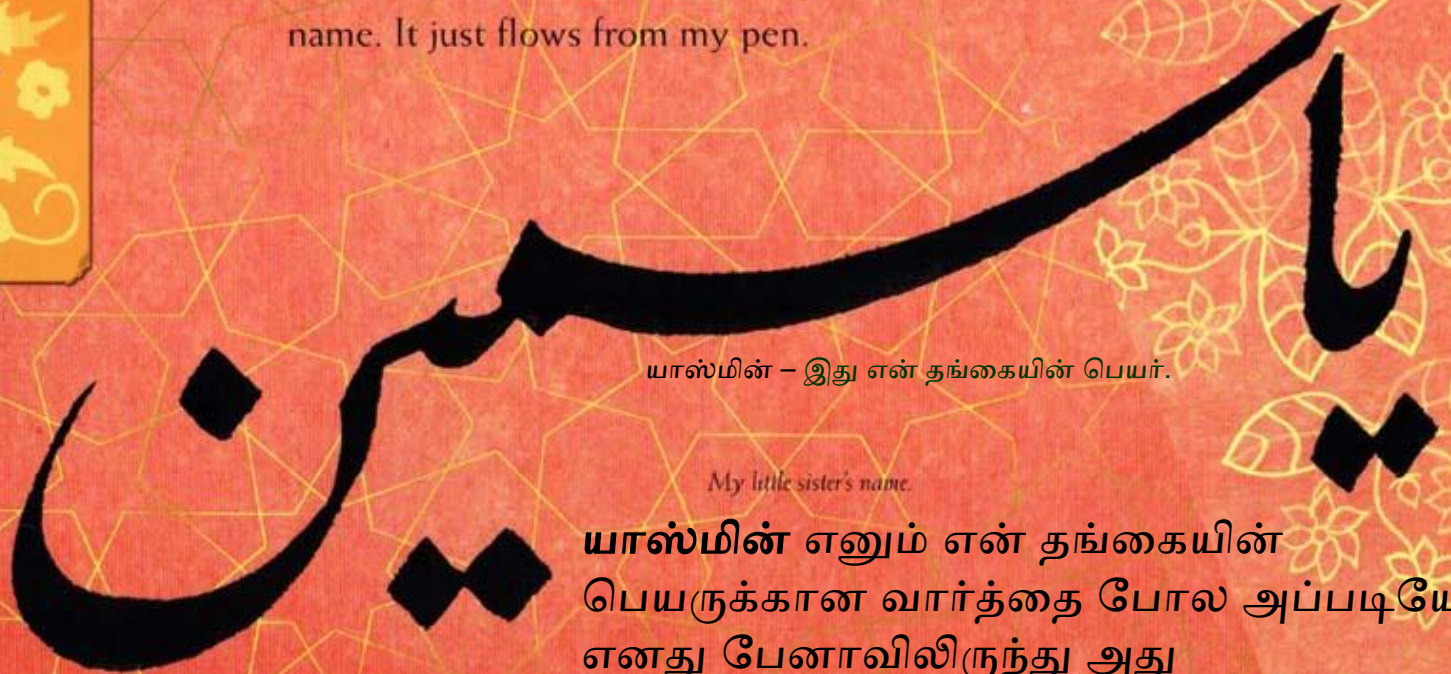
ایجاد ہونے کی کلہاں

சில வார்த்தைகள் மற்றவைகளைக் காட்டிலும் எழுதுவதற்கு சுலபமாக இருக்கிறது. அவைகளின் எழுத்துக்கள் ஒன்றோடொன்று வளையங்களால் பின்னிக்கொண்டு தாங்களாகவே அழகான வடிவங்களை உண்டாக்குகின்றன.

Some words are easier to write than others. Their letters loop together and make beautiful shapes all by themselves—like the word Yasmin, my little sister's name. It just flows from my pen.

யாஸ்மின் – இது என் தங்கையின் பெயர்.

My little sister's name.

யாஸ்மின் எனும் என் தங்கையின் பெயருக்கான வார்த்தை போல அப்படியே எனது பேனாவிலிருந்து அது வழிந்தோடுகிறது.

الصبر مفتاح الصلوة

முஸ்தபா – என் தாத்தாவின் பெயர்.

My grandfather's name.

مصطفى

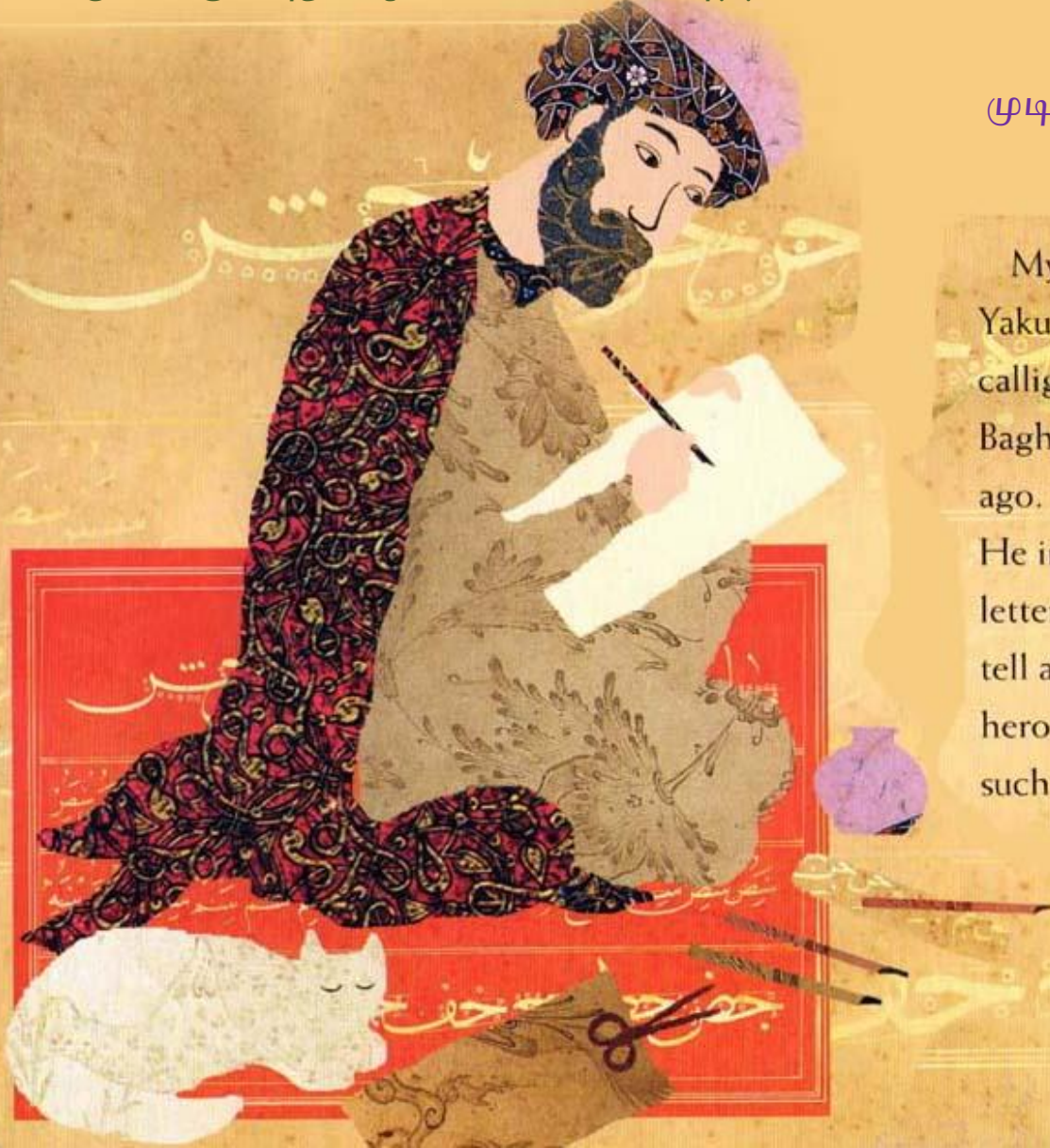
Other words are difficult. Too many loops, too many tall "masts" that turn into tangled knots of ink. These words, like my grandfather's name, Mustafa, I practice over and over.

மற்ற வார்த்தைகள் கடினமானவை. ஏகப்பட்ட வளையங்கள், ஏகப்பட்ட நெடிய கம்பங்கள், அவை பேனாவின் மசியை காகிதத்தில் சிக்கலான முடிச்சுகள் போலாக்கிவிடும். முஸ்தபா என்ற என் தாத்தாவின் பெயரைப் போன்ற கடினமான வார்த்தைகளை நான் திரும்பத்திரும்ப எழுதி பழகினேன்.

என் அம்மா கிண்டலாக என்னை **யாகுத்** - உலகின் ஆக பிரசித்திபெற்ற **கேலிகிராப்பி** கலைஞரின் பெயரால் அழைப்பார்கள். சுமார் 800 வருடங்கள் முன்பு அவரும் பாக்தாத்தில் வசித்தார். அவர் எழுதுவதை தினமும் பயிற்சி செய்தபடியே இருந்தார். அவர், எழுத்துக்களை உருவாக்கும் புது வழிகளை கண்டு பிடித்தார்.

அவர் ஒரு மேதை. அத்தனை அழகான எழுத்துக்களை உருவாக்க முடிந்தவராகையால் அவர்தான் என்னுடைய ரகசிய ஹீரோ என்பதை நான் யாரிடமும் சொல்லுவதில்லை.

My mother jokes and calls me Yakut—after the most famous calligrapher in the world. He lived in Baghdad, too, eight hundred years ago. He practiced writing every day. He invented new ways of making letters. He was a genius. I don't tell anyone, but he is my secret hero because he could create such beauty.

ماذا عن
الحساء

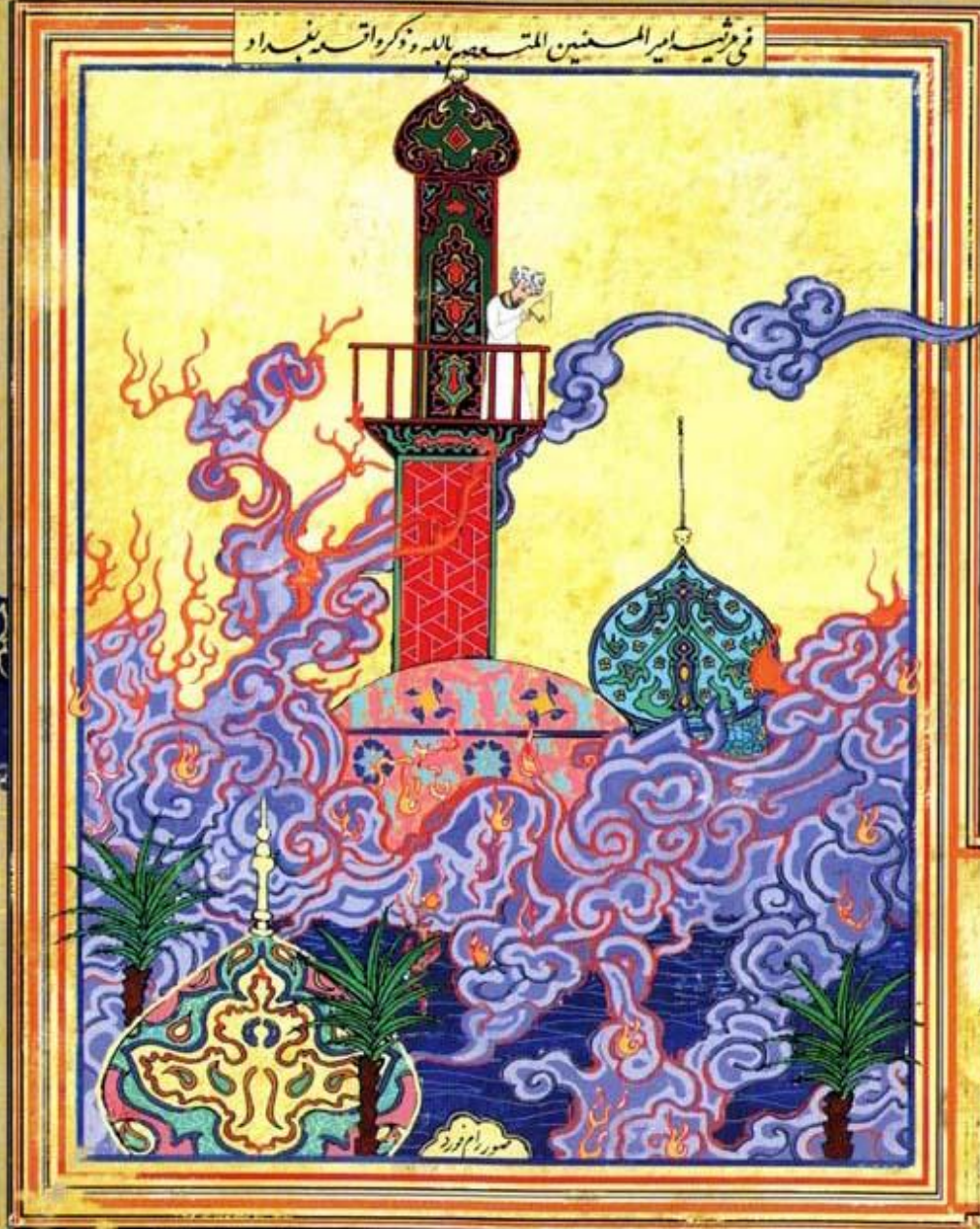
யாகுத்தைப் பற்றி அவர்கள் சொல்லும் கதை ஒன்று இருக்கிறது. 1258ம் வருடம் ஒரு அச்சம் சூழ்ந்த நாளில் மொங்கோலியர்கள் பாக்தாத்தின் மீது படையெடுத்தனர்.

There is a story they tell of Yakut. One fearful day in the year 1258, Mongols attacked Baghdad. As they burned the city and killed hundreds of thousands of people, Yakut fled to a high tower.

அவர்கள் நகரத்தை எரித்தும், நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான மக்களைக் கொன்று குவித்தனர். யாகுத் தப்பியோடி ஒரு உயரமான கோபுரத்தின் மீது ஏறிகொண்டார்

அங்கே யாகுத் எழில் மிக்க எழுத்துருக்களை
உருவாக்கினார்.

அந்த ஒலிநயமும்,
நளினமும் கூடிய
எழுத்துருக்கள்
மூலம்
பேரச்சத்தை
விரட்டியடித்தார்.

There, Yakut created
beauty. He shut out
the horror and wrote
glistening letters of
rhythm and grace.

جست یغنی الداسع التجری
فلسا طغی الل استطال علی السکر
نسیم جبابفہ ادب بعد فوابہا
منیت لو کانت تر علی قبری

One frightening night in the year 2003, as bombs and missiles fell on my city, and death and destruction once again filled the streets, I, like Yakut, wrote.

I wrote all night and the many nights of bombing that followed. I filled my room with pages of calligraphy. I filled my mind with peace.

குண்டுகளும், கனைகளும் எங்கள் நகரத்தைத் தாக்கி மரணமும், அழிவும் மறுபடியும் தெருக்களை நிரப்பிக் கொண்டிருந்த 2003ன் ஒரு பயங்கர இரவில், **யாகுத்** போல நானும் எழுதிக்கொண்டிருந்தேன்.

அன்று இரவு முழுவதிலும், பின் வந்த, குண்டுகள் பொழிந்த மற்ற இரவுகளிலும் நான் எழுதிக்கொண்டிருந்தேன். என் அறை முழுவதையும் **கேலிகிராப்பி** எழுதிய காகிதங்களால் நிறைத்தேன். என் மனதை அமைதியால் நிறைத்தேன்.

دینا بنیادینا
دینا بنیادینا

ای رایت نیست
ساحره و حجاب

ای رایت نیست
ساحره و حجاب

ای رایت نیست
ساحره و حجاب

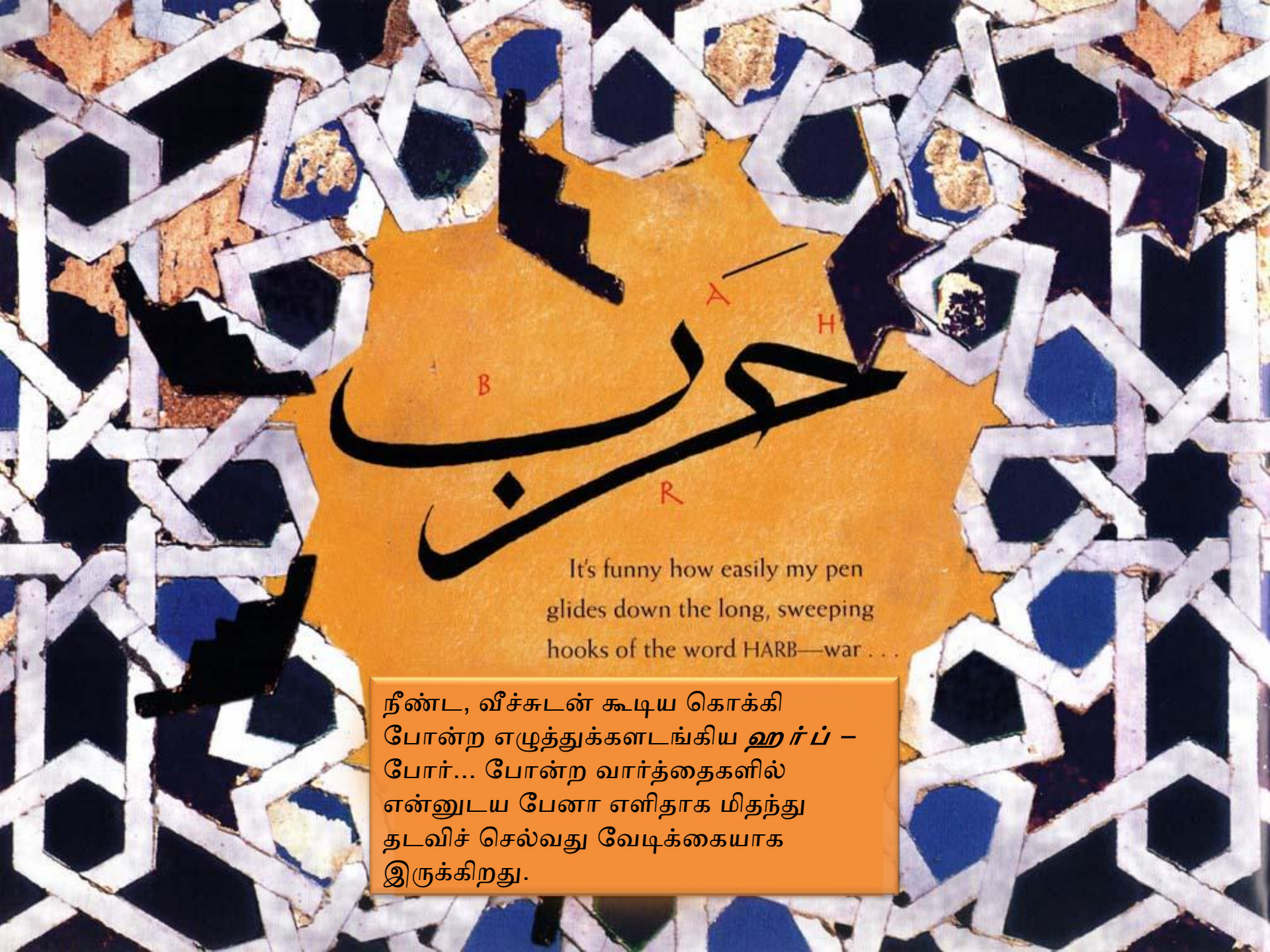
Now the night bombing has stopped, and one war has become another.

So, I keep writing—the easy words, the hard-to-write ones.

இப்பொழுது, இரவு நேரங்களில் குண்டு விழுவது நின்றுவிட்டது. ஆனால் யுத்தம் உருமறியிருந்தது.

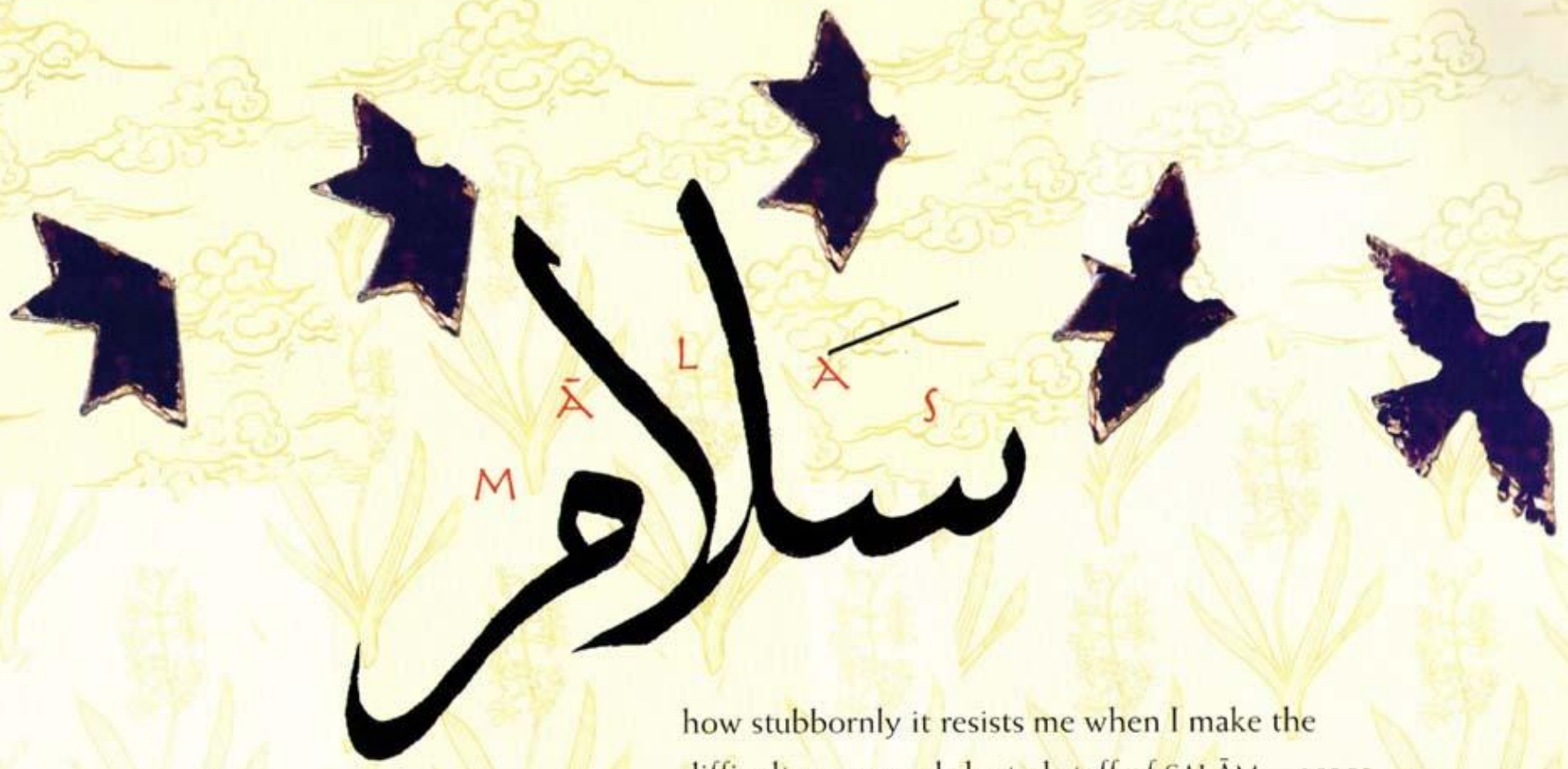
அதனால், நான் எழுதிக்கொண்டேருந்தேன் --
- சுலபமான வார்த்தைகளோடு, எழுத கடினமான வார்த்தைகளையும் ஒரு சேர.

It's funny how easily my pen
glides down the long, sweeping
hooks of the word HARB—war . . .

நீண்ட, வீச்சுடன் கூடிய கொக்கி
போன்ற எழுத்துக்களடங்கிய ஹர்ப் -
போர்... போன்ற வார்த்தைகளில்
என்னுடய பேனா எளிதாக மிதந்து
தடவிச் செல்வது வேடிக்கையாக
இருக்கிறது.

how stubbornly it resists me when I make the
difficult waves and slanted staff of SALĀM—peace . . .

ஆனால், அலை-அலையான மற்றும் சற்றே
சாய்ந்த கொம்புகளையுடைய சலாம் –
அமைதி... என்று எழுதும் போது எவ்வளவு
உறுதியுடன் என்னை எதிர்க்கிறது.

how much I have to practice until
this word flows freely from my pen.

இந்த வார்த்தை என்னுடை
பேனாவிலிருந்து இலகுவாக வழிந்து
வர நான் இன்னும் எவ்வளவு பயிற்சி
செய்ய வேண்டியிருக்குமோ.

ஆசிரியரின் குறிப்பு

கேலிகிராப்பி அல்லது எழுத்துக்களை வரையும் கலை, இஸ்லாமிய கலாசாரத்தின் ஓர் முக்கிய அங்கம். இஸ்லாமியர்கள், அவர்களது புனித நூலான 'குரான்' ஐ பார்ப்பதற்கு எவ்வளவு அழகாக்க முடியுமோ, அதை கேலிகிராப்பை உபயோகித்து செய்கிறார்கள். அவர்கள் பள்ளி வாசலை அழகு படுத்தவும் அதை பயன் படுத்துகிறார்கள். பெரும்பாலான எழுத்துக்கள் கோர்த்திருப்பது அராபிய கேலிகிராப்பிக்கு அழகு சேர்கிறது. புள்ளிகளும், உயர்ந்த கம்பம் போன்ற எழுத்துக்களும், மேலும் நயம் சேர்த்து, அரபி எழுத்துக்களுள்ள ஒரு பக்கமானது இசைக் குறியீடுகளின் பக்கம் போலுள்ளது.

AUTHOR'S NOTE

Calligraphy, or the art of drawing letters, is an important part of Islamic culture. Muslims use calligraphy to make their holy book, the Qur'an (core-awn), look as beautiful as possible. They also use it to decorate their mosques and other holy places. Part of what makes Arabic calligraphy so beautiful is the fact that many of the letters are joined together. In this way, the words seem to glide across the page in a magical rhythm. The dots and the tall "masts" also add to this rhythm, so that a page of Arabic writing looks like a page of music.

இந்தக் கதையில் குறிப்பிடப்பட்ட கேலிகிராப்பி வரைவாளர் யாகுத்-அல்-முஸ்தாஸ்மி. அவர், சுமார் 1221ம் வருடம் எதியோபியாவிலோ அல்லது நவீன துருக்கியிலோ பிறந்து 1298ல் பாக்தாதில் மறைந்தார். இது போன்ற சில உண்மையான விவரங்கள் மற்றும் பாக்தாதின் அழிவின் போது வரைவதற்காக உயரமான கோபுரத்திற்கு தப்பி ஓடினார் என்ற கதைகளைத் தவிர, அரேபிய மொழி கேலிகிராப்பியில் தலை சிறந்தவர்களுள் ஒருவரான அந்த மனிதரின் வாழ்க்கையைப் பற்றி வேறெந்த விவரங்களும் தெரியவில்லை. மக்கள் அவருடைய எழுத்துக்களை இன்னமும் பொக்கிஷமாக பாதுகாத்து வருவதால் அவருடைய கேலிகிராப்பியின் சில மாதிரிகள் பிழைத்துள்ளன. கீழே தோன்றுவது அவருடைய கையொப்பமாகும்

The calligrapher mentioned in the story was Yakut (Yaqut) al-Musta'simi. He was born around 1221 in either Ethiopia or modern-day Turkey and died in Baghdad in 1298. Other than these few facts and the story that he fled to a high tower to write during the destruction of Baghdad, little is known about the life of the man who was one of the greatest calligraphers of the Arabic language. People have so treasured his writing that a few samples of his calligraphy still survive. His signature appears below.

ياقوت

